

Buluşma

Her türlü insani ilişkiden, iletişimden kopmuş, yabancılaşmış olan birey kendi içinde yalnız. Sevginin yitirildiği bir dünyada sevgi arıyoruz. Mistik bir bakış olsa da, gerçek sevginin ancak bir başka boyutta varolabileceği inancındayım.

ARTUN YERES

Filmin sematik yapısı, dıştan görme yerine "iç gör"e yönelmekti. Bunu ne kadar gerçekleştirebildim, bu filmde anlaşılacaktır.

Filmindeki çalışma arkadaşlarımdan söz etmeden önce, tüm tartışmalarımıza rağmen bu filmi yapmamda söz sahibi olan Yılmaz Zafere bir kez daha teşekkür ederim.

Görüntü yönetmeni Ertuğ Şenkay usta bir profesyoneldi. Sen ekibi de çalıştırdı. Yardımcım Rakella ise, senaryo aşamasında itibaren yardımcıydı. Senaryoyu benimsemiş ve özümsemişti.

Oyuncularımıza gelince, sevgili Aytaç Arman, canlandırdığı Deniz tipi üzerinde titizlikle çalışıp çözdü. Zaman zaman kendileriyle konuşup tartıştık, sonuçta bence Deniz tipteki filmde başarıyla canlandırdı. Emel Mesçi de farklı bir oyun ve yorumla İnel rolünü üstlendi.

Oyuncular hakkında fazla bir şey söylemek istemiyorum. Arlında oyuncu yönetimi çok karmaşık bir sorun.

Filmin çekimine başlamıştım. Ve ben bu filmi ne koşullarda olursam olayım çekmek, bitirmek zorundaydım artık. "İstediğin olmazsa bu filmi çekmiyorsun" diyemezdim. Yıllarca istemediğim filmler çekmiştim. İlk filmimdi *Buluşma* benim için. İnsanlık çektiğim ilk uzun metrajlı filmimdi. "Korktu, yarım bıraktı" diyeceklerdi. Zaten çevreden oyunculara, yapımcıya, "Neden Artun'a film çekmiyorsun?" soruları sorulup duruluyordu. Setin dışında cadı kazanı benim için kaynayıp duruyordu. Kulaklarımı dışa kapamış ve filmimi çekiyordum. Tüm sorunum, filmin anlaşılması ve kavranması için gerilimi, dramatik yapıyı, ritim duygusunu kaçırmamaktı.

Montaj aşamasında rahattım. Ama dublaj aşamasına geldiğimde Trend Film yöneticisi, "Dublajda Aytaç Arman konuşacak" dedi. *Buluşma* benim filmimdi ve ben Aytaç Arman'ın konuşmasını istemiyordum. Ne var ki, filmin bu aşamasında çıkıp gidemedim.

Filmi görenler dublajdan rahatsız olmadıklarını söyledilerse, yapıldığını kabul edecek ve Trend Film'den ve dostum Aytaç Arman'dan özür dileyebileceğim.

İnci Aral'ın *Buluşma* adlı öyküsünü neden seçtiğimi soruyorlar. Bir başka öykü seçmiş olsaydım da aynı soruyla karşılaşacaktım.

Sonuçta "sevgi" anlatan bir film yapacaktım. Çağımızda sevgi, yitilmiş, kaybolmuş bir ada.

Her türlü insani ilişkiden, iletişimden kopmuş, yabancılaşmış olan birey kendi içinde yalnız. Sevginin yitirildiği bir dünyada sevgi arıyoruz. Mistik bir bakış olsa da, gerçek sevginin ancak bir başka boyutta varolabileceği inancındayım.

Filmimde yitirilmiş olan bir sevginin nedenleri araştırılıyor.

Filmimde iki insanın içsel çöküşü anlatılırken de, bu içsel çöküşün nedenleri irdeleniyor. Ülkemizde yaşanan siyasal çalkantılardan biri olan 1970 darbest toplumsal bir çöküşe neden oldu. Bu çöküntü o toplumdaki bireylere de yansdı ve iç dünyalarını çöktürdü.

Politik bir film değil *Buluşma*. Ama Juan Goytisolo'nun deyimiyle, "siyasal özgürlüklerin olmadığı yerde, her şey siyasaldır."

Kişisel dünyamızı keşfedip, yeni baştan oluşturmaya bıraktığımızda bir başka gerçeği gösleriz. Dışa doğru yankılanmamız içe doğru yıkılmamızı hazırlamaktadır. Bu yabancılaşma durumuyla hepimiz karşılaşmaktayız. Uyum sağlanamıyorsa ne denli gerçekleşebilir ki? Toplama mı? Yabancılaşmış ve her geçen gün çıldırıp bir dünyaya mı?..

Ayşe Emel Mesçi, filmin bir sahnesinde. "Emel Mesçi de farklı bir oyun ve yorumla İnel rolünü üstlendi."

BULUŞMA
SENARYO VE YÖNETİM: ARTUN YERES
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: ERTUĞ ŞENKAY
OYUNCULAR: AYŞE EMEL MESÇİ,
AYTAÇ ARMAN
1994, TÜRKİYE YAPIMI, 94 DAKİKA, TREND FİLM